

הנה ספרαι, אבינוּ קמלל ריבשטיין!

רואים בחדיא – נשים בפזע

אדריכלי רוי נוימן באלטמן

כדיעות אהרוןנות • ספרי חמד
גססטן

cano עאנשטיין, יוכחת רסידרא: רוחמה וייס

מבוא

פרק א'

בஸטרה הרים מאות רבות של מדרשים הרוים בسئلנות הכללה מהורה הנוגע ל כל וושא אפער מתחום העיוני ההלכתי. אלה מדריכים המבוקחות לעיון מדרשי הרא המדרש במקבילים איז לי אלא 'ב', מעריך, ומישיב על שאלתת במדרש תלמוד לרמאן... אנן' בנהן מדרשים אלו. בעיון ראשון את המדרשים ללא כל הבנתה, עד מהרה עצמנו את עיונו במדרשים שתובכם תורה, מומדק ומהם ההמתקנו וק במדרשים העוסקים בשאלת האם יונק מל העניין של הפטוק הנרין: אין לא איש, אשכח כתין?

ההיבר מלול שביעים ושבעה מדרשים, אה המדרשים מספרנו לנו הירין והעירן וקראו להם מעיפים. ריבכה כל המדרשים העטיקים בנישם מבהיר שמדריך בפה, שנראה מוגבר במדרשים מילישים עליים דתנות מרבי בטיפות מדרש צירוק – כל, בסמי להפטיסטה עליים דתנות מרבי בטיפות מדרש האמוראי מעיטם ליעוד באצעניטה¹. המככלול והבריתות שהעללים דאמוראי, רק לשגנין איז המדרשים מילישים ומשגנה מהדרשי התנאים, רוק השעה מהספרות האמוראות. אך השב יותח לאיז, שמהן המתודים המתודים לאיז בהם, בעיק בוכות לשוגם ריגונם המהידים, רק לשגנין איז מקבילה מובהקת במדרשים הנאים², מיאזא והכו בנהגה מדוקדק של לשונתו היה במדרשי האמוראי מיטפס זהocabיעם על קד שמדרשי אין לך אלא הם חילך מן היצורה הספרית-הבלבנית

לקרא שבסמאכזות המדריש הוא עומד לרשותו את השאללה. בוגמר, הוא עופר לדוחות את הדורה ולדרוש הכללה. בוגרת אף לא להציג את מהווייה להבללה. אז אבן למשיב ובונתו מושע אין לי אלא, באם להליל לאחד שדים מציבים שאללה מדרישה בפיהו הדריש. לשאה במדריש מצור לעיתם ביטוי נסוף דוגמתן לרובתו. תספת מינה ומיודה שלמרות שהדריש פורה בשאלת הדורה, לא איש, היא מבין את העמיה המדושי, כתוב בהבליל. אלא איש, ריבוי מניה בסיס מקובל שאלי או עלי מוניטים נדבכים או כללים העיון המהון בלבו של המדריש הנגרן, אלא הלכה אוחים. לא באנו לטעין לאח' ריבוי מוןינו בשגרת מורי הילכה, ומוקנון לאפינום מובדקם שלג, חיקם מודרשו הילכה בבלל. מהוה בבר הדומה נספת להחק מודרשו הילכה בבלל.

רכחו כל מורי ריבוי לא' בלחום המתמודד הוביל את העיון למתחמי ריבועים בספרות הילכה. התהמורת בהפעעה סכימית מוגדרת איפשרה להחק און מלוא הדריפות הילכה תבונת הרובות על הפעלות הדרישנות, שלא מתוך מתוד הילכה בנשאי הילקה. מאידך נטא, וההמתקנת לא' נרונה את מלוא דהמגהה בשאלות של מילוד, הרהה ולא בשנס'. כלומר, הדרשן מכיד מזיאות או מזב' קרים וטוקן מובהקים כליהו, בבל הילופים שמען לא מצען מדרשים העסיקים לההבתן. במנחים מגירדים משמעו, שנברים בלבד מוחמים את המצעב הבלתי הש�ר, ואלו נשויים קין הנרבן הנספה הננס'. כי' בגדיר גבורודם, למחרת שאמם אגדה גם מודשי אין לך אלא בתהממים אוחדים מופיעים הילכה על הפיקים המקראים העסקים בחתמים ובשבוע. עם ואות, ובהירה השבנית לאכזרה הרמה רבות למחוק נק' יחר שעצמו מוחן תוקן מפחיעות.

ונפעה רומה קימנה ובhabrlam וק' יחר בז' וסודאות כתבי ריך של אורות תמודר, ולהעכנתן יש לאותה בהם מודש שונגה נוטש'. מבנה המדרש מרכז ומרכז ומאנש' לבר במדריך און מעתה הדוחים בין הילוי ומתנדרים. המבאה מז' במדריך של מעתה הדוחים בין הילוי ומתנדרים. המבאה מז' במדריך בפיהו של המדרש ממהה על רובי ובם את העיליה הספיקותית לשאלת הדורה בבלוק השנו'. און במספר וכבר של מדרשים המבאהה מעין כלבו באות מכמה אפשוריות במיעה לשאלת הדורה. וכן בחולק השילשי, און ספק שהדריש מכלול בתרוק הקשך גנקריא, אך דמאניה שולmia, צפוף ליעדים על המיעין לבור מהתהמאות המאשוריים הערלים מ' המדרש. י' תקון לטרם בדוראות, שלמרות שיטות המדרש קרב מאור ולשון הילך כהוות שאלות פרשנות. המאשוריים לעמර על משמעו של המדריש ועל בותה הדריש. לגורך הרין בחיבורו ההינייה שלמה ואדרה. י'תגונ' שמאדרו, היא מקבת את המדרש ביצורה שלמה ואדרה. הילכת את המדרשים, גולם או חלום, היו יקרים רבידים, שכנים באורותם הספרותית ואף בעלי מוכן שונגה. התשלות העומות לדרין בחרק הילכת יכלי הדריש בדרשתן ייכיל א' תלמוד לומד צ', וכך ייש בעבודה. טיפס שגואר מאור של תספת הילאה דמיילה ז' כלשעטה מהויה טיפס של מדריש נפוץ ופורה בשאלת רשותן גדרה עיל ריד הדריש בדרשתן מוסך לשאלת אין' לא' את להבנין גם במרקחה גנרטן. כסדרון מוסך לשאלת הדורה להבנין להבין את הערכתו לשאלת. והוא מגלת המלית יכלי הורש לפני הילך את הערכתו לשאלת. והוא מגלת

מבנה המדרש

למדריש און שלישה חילוק: (1) מוגדת מז' הפיק המדרש. (2) הגדת הדורה – און לא' – ב', מז' וההשובה (3) (2) מוגביה. מרכיבת משג' ולהקם קביעים: (1) תלמוד לומד (2) מבאהה. לעתים מוגביה חילק המהונה סיבים ליל', עיסוקה הילאה מוגביה, כלבו באות מכמה אפשוריות במיעה לשאלת הדורה. וכן בחולק השילשי, און ספק שהדריש מכלול בתרוק הקשך גנקריא, אך דמאניה שולmia, צפוף ליעדים על המיעין לבור מהתהמאות המאשוריים הערלים מ' המדרש. י' תקון לטרם בדוראות, שלמרות שיטות המדרש לאב הטיפס של הילאה מושעים ביטויים נוטבים ובסים המדרש לעמאר על משמעו של המדריש ועל בותה הדריש. בעבודה. טיפס שגואר מאור של תספת הילאה דמיילה ז' כלשעטה מהויה טיפס של מדריש נפוץ ופורה בשאלת רשותן גדרה עיל ריד הדריש בדרשתן מוסך לשאלת אין' לא' את הערכתו לשאלת. והוא מגלת המלית יכלי הורש לפני הילך את הערכתו לשאלת. והוא מגלת

צידונים: אשה וקפטן, גברים ונשים, אשה טומטום ואנדרוגינוס. דינה שבמרביה המדרשתם הבהירה באיזו קומגוריה למדתך במדרש אונגה פורה עוזן מקריא אלא פרי בחרה רדשנית, כי שואנו בחרה אלה משקופות לא רק את עצם הולדה אלא את השקייה עלמה של הרדרש נאות ייחודה של הנושא או של התהום הדבון. עם זאת אין ספק שהלשות הצירופים ופכיהם זה מכביה לשנות לעוזן ספרות החרבאות. אלא שדרוק שגרת לשון שאלי לא ניתן ליחס לה מודעות כוונה משקפת בברוח שגרת להדרה ואורתה. ובכואת היא לא רק משקפת אותה אלא תורמת להדרה ולולעכחותה של הדרות.

כיוון שייריבו שלושה חלקיים מובהקים למדרש מן הראיי לדין בכל אחד מהם ובמאפייניו המורדרים.

אשר צירוף את הדריך ענש גברים ובעבירות מבדר את השאהלה מי שיידיע על האמור, ובולענו מי יוארה זו הדרה בעשרות שנים מהדרשים התנינים, או בלשון אהרה – היא מעסקה והרשותם הבסיסית של משקף אבן התבנה שיק ובאים מהם במדרשי הילדיים. המשקף יישאל, בניהם גרים וערדים מודרים הממנת במכורה של הבללה הם נספחים להולך ההאשוני הכההותה. במדרשי של פליניון צירוף זה לא אלין הדריגים בסיסי אב המיטפס של מדרשי און לי אלין הדרה על ביסית הכלילה איש; אש' – אין לי אלא איש, אש' ואשה מנגן...". ברשימה שלפנינו יဟך מארבעים מדרשים מטעפיהם זהו וייש אלדים גם הכלילה אש' יארם. ואנו ידריך לאין השkontה לדורש (פרק ג), ושicketה לאומת (פרק ה). המהדק הילדה בוגרת בניגיון הרבים 'אנשיט', וכן את השן המדריש איש'. כל הלשון איש'. דרכה שדרשיות פורשו את המילה 'איש' כל הילדה בסיס לשלון הרבים 'אנשיט', וכן את השן המדריש איש'. כנבר הונשי ולכון לא עבד מוטבומים או אונדרוגינוט. ¹⁵ ככלומר, איש', היא מדרירה באפייה ואנתה תפסת בפשנותן כולניות נשים כקמוניות גשם הבודהה בין נשים ונתפסת לאיש' כמושעתה של person). ואכן לא מיצין אתה המכילה אה' במרקא ונלה לה דרישה מהירה בלאה. כיוון שעטפון בשבעים ושבעה מקי הדרה והבללה של נשים ביטופות מדרוש זה, הרי שבעה שלשים מן המדרשים שבר מיניו קיבימים שונים עשר מדרשים שבעם בין המדרשים שבר מיניו קיביים אלה אין לי אלא איש, אש' ומגנן. ואנו בראה הדרה אה' או אונשיט', אין דמלים הילא און מפיעטה בפוקן הדרש. כך לדגונת הדרש קרא אם הפלוק "תקהל הולקה אה' רה' מגדפנות באחריות הדרשנית. לא יפה לא שאללה ג' עליה בהקשיבות השגום בפרקם של היבר זה. כאמור, המדרש שלפלגינו בא להכליל נושאיה בחריפות הדרשנית. לאמור, המדרש שלפלגינו בא הרשנים השגום אך הוויג עס קנטום שחק את השקפת עלמן של הרשנים לי אלא אונשים, נשם מנץ' (פרק במדבר ט', קט ע' 112, ע' 9 נשים, אך הוויג עס קנטום שחק את השקפת עלמן של הרשנים של המשובת הדרשנית שבחן הם פועלם.

קדוח
אב המיטפס של מדרשי און לי אלין הדרה על ביסית הכלילה איש; אש' – אין לי אלא איש, אש' ואשה מנגן...". ברשימה שלפנינו יząd מארבעים מדרשים מטעפיהם זהו וייש אלדים גם הכלילה אש' יארם. ואנו ידריך לאין השkontה לדורש (פרק ג), ושicketה לאומת (פרק ה). המהדק הילדה בוגרת בניגיון הרבים 'אנשיט', וכן את השן המדריש איש'. כל הלשון איש'. דרכה שדרשיות פורשו את המילה 'איש' כל הילדה בסיס לשלון הרבים 'אנשיט', וכן את השן המדריש איש'. כנבר הונשי ולכון לא עבד מוטבומים או אונדרוגינוט. ¹⁵ ככלומר, איש', היא מדרירה באפייה ואנתה תפסת בפשנותן כולניות נשים כקמוניות גשם הבודהה בין נשים ונתפסת לאיש' כמושעתה של person). ואכן לא מיצין אתה המכילה אה' במרקא ונלה לה דרישה מהירה בלאה. כיוון שעטפון בשבעים ושבעה מקי הדרה והבללה של נשים ביטופות מדרוש זה, הרי שבעה שלשים מן המדרשים שבר מיניו קיביים אלה אין לי אלא איש, אש' ומגנן. ואנו בראה הדרה אה' או אונשיט', אין דמלים הילא און מפיעטה בפוקן הדרש. כך לדגונת הדרש קרא אם הפלוק "תקהל הולקה אה' רה' מגדפנות באחריות הדרשנית. לא יפה לא שאללה ג' עליה בהקשיבות השגום בפרקם של היבר זה. כאמור, המדרש שלפלגינו בא להכליל נושאיה בחריפות הדרשנית. לאמור, המדרש שלפלגינו בא הרשנים השגום אך הוויג עס קנטום שחק את השקפת עלמן של הרשנים לי אלא אונשים, נשם מנץ' (פרק במדבר ט', קט ע' 112, ע' 9 נשים, אך הוויג עס קנטום שחק את השקפת עלמן של הרשנים של המשובת הדרשנית שבחן הם פועלם.

אלין, ואם קו היא בוניה את ההדרה ללא עוגן מלול, בפנסק, אבל במציאות איש/^{עבורה} אשנויים. גם אם יטען דרשו שטען עלינו אחד העברת של טיפות מודרנש מוקבל, עדין כן הואי לאויש שטען שעבעה זו למקומיו.¹⁹ בתקשר זה דיננו לצער שודשות הריגת הון מכשיל השוב להבנת הכללים שנבקעו בדין. קיימן מאושפץ לחדר העבודה המדרש לא בהר לטען שגרת מעוגה זו בכל פסקוק פסקוק.

את הדירה בשאר המדרשים בהבדות הינה להלך לשילוש קטגוריות נספנות: בני משפחה, ציבורית יהודית וקבוצה המכיקים הבורדים מעדרים ובמזרדים און עושים בהן קבוצות ברוחות. שהחכמים אכן פעלו מחדן מידאות והמכונות דרישות קבוש ורגע. משועדרים למונבות והודשנות און עושים בהן שימוש קבוש ורגע. המדרש לא בהר לטען שגרת מעוגה זו כל קבוצות ברוחות. קטבה של ייצאי דפין.

ספונים הדירה השבי אם קו מהקשר ליחס משפחתי. מלבים כהן יירה מותא, והריגים מודרים כבלי בקרות לעילו של ההורקן. אב, און או הא, משמשות בסיס להדרות בונת המשפחה. כלומר, הדרשן קורא אה הפסקן במיחיב ריק גברים בעלי שירן משפחתו זה. בדינה לדרשות געל אשי' הה מוקום להניה שאב' משמעו הורה, ובן' או דע משמע צאגא לאב' אבחון המודרך. אלא רק דחף מוגבהת לדודשים תומוגים.

הכללה

דרבי הכללה המופיעות בלקט המדרשים שלגבינו מוכרכות יותר. נינת להלן לשתי קבוצות בalthoth: האחת בנינה על בסיס תופעות דקוריות המופיעות בתפסוקים הנדרנים והושפה את הרקוקן של הכלבים בונסה הטקסט המקראי. השניה היא בעלת אובי ספורה, וויעני. בשתי הקבוצות יש כמה ררכי מגסהה וכן מלהר. זל הנסיבות שבדן. נפתה תולה בקטgorיה הספרותית ועינית, זל הגות ההדרה במדרשים מבונן היינדרי המודרך. שני הטיפוסים מצטיפים מבונן למדורי' מיעוט אורה העוסקים בקיאה מיגדרית של מונחים בעלי הצורה או משמעה זררת, כמו "בל בבל אורם בבלן תפורה" (שמות ג', ב' בבל ובנתר) – בבל קידושין בט"ע(א) או "שם השם עלה מלך מלך" (רבבי ים, 16 – בפל), גמל לא מלכה" (ספרי וברם, קון עט' עט'). דגנה שתאנס הבנו "מלך גמל וברם, קון עט' עט'" (רבבי ים, 16 – בפל), אשי' ווינמה במלוקות לנשים, ובפשטוות גם איש', צבי', אה' ווינהם במלוקות מגדריים וככאים. מעין, במיוחד גוד טפסות ההדרה השלישית המבונה בא' הצביריות ההורגת. מיללים בישראלי', עדרה ישראלי', בני ישראלי', קהיל', רעם, משמשות את הדרשנים במלים הימוריות היידית ותפקידם בבל. וגופה בעיניהם של דרשנים מטורבת לאורה מגברים בלבד.

ונפתה בעיניהם, ראה בגדמות: "עבאיזטם ביב' ישאל אונט באהיי תרדה בז' לפרט" (ויקרא ב, 46 – אין לי אלא איש באש, איש באש, אש באש) וההורגת. מיללים בישראלי', עדרה ישראלי', בני ישראלי', קהיל', רעם, אידיעם היטוריים, הרשעים מעלים בדרשותם אונן וילך מן מנזר מלמד לווח: "איש באחורי מיל כל מוקום (פברה, בראש ג', קי ע"א תרד בסטיך 34). בשחוורה מטבחת על לאורה מגברים בלבד. ההורגה העבורות היידית. בקבוץה: אנט', אנטם', או אנטכם', וככ' הכהב המבוית ליאאל בקבוץה: אנט', אנטם', או אנטכם', וככ' מליל גשם על בסיס החקש באחורי. האורתא הדרה הדרה לא רק כללה שראים כבד לעיל', השלשה גנים וערבים' שembrה מי נבלת בדורותם בדורות האומת גמאה לעלם לבלתיים מודרים אלה גלה, זמלה,

¹⁹ מליל נספנות בקבוצה זה אלין, עט' מילאים גם נשים.

ועל המדרשים מיטרדים הדרה זה הכהלה הדרה על בסיס מה שבונה

שניהם הראשונים שנורון בהם עשוים היו להיוות גם תלקל'ן הטענורים הראשוניים.

אך כפי שסביר ראנן לעיל, הבהירה הדרשנית להכליל איננה ובעה מכך גאנדר בעטוק, בלבד, הבהירה הדרשנית כבפה עצמה על הבהירה.

ב' (1) פועל – בבאבעיטים איהוים מן המקרים הנדרשים ביחס לעקרות לשווין. כשהדרשן גזק לבקש או להוציא רגש לשליטה עטעה בחדך החבה, ולא דונא לאלקנותה של שווון ומעבר. ותנן לטעון שהבוגר העיניים להרשות הואר הרצין להבראה שבסה "לא מעירדים בפער", בלא שוא מושעט כל בשאלת האם לבל והשתופטים בוחב שווה.

ג' גובאייש' (דברים כח, ז) בין איש בין אש" (סעיף 43). העבראה שטבביה בנות תבונה מההוקם המדרש מטיפות זו, הגם שזק מילילו ונשם על בלאר דרשאות מטיפות זו, ואין בהרשות הדרשה שווה או מתחזק לאהר השבוי העיניים הדוקרייה, והמושיפות זו מבלילה הנדרשים הדרשיות איננה מוגבאייש', שהא לשון ההשוגרה בוחות. ככלומר, על בסיס הכללה איש', שערא לא ספק את הדחק ברין צורין הדמראש והחכמים שלן. העבראה שטבביה מוגבאייש' הדעלית הדרשיות איננה מוגבאייש' ממנה.

ד' געאט צמא גם לפועל בעבדית הדרשיות מינדר. העבראה שטבביה איהוים כמו געאט בעבדית הדרשיות מינדר. מוגבאייש' והדרשאים אינם מגבאים מלהשתמש בהצורות הדוקרייה כביריה, על מנת לבנות מארש מלילו לנשם. יתרה מזאת, הבהירה בזאתו הדרשיות יזרדרת, העפיעול ושם העצם מענירה על פועלו מדרשיות יזרדרת. שחר לשלון העפיעול ושם העצם נשלעעטם לא מחריבים דונא גאנקה מביליג', וורא שלא הדרש נשם במירוד. בשחוורשן בוחר בהם הוא מאכפער במודיען את הרצונן להנורא הדמראש.

ב' (2) שם עבז – בשיש-העשור המדරשימים הדרשיות מוגבאייש' וישראל של הקויש ברוך הואר, hei שהיא מפונת ובם לגורים, לנשים ולעבבים. בסיס הדרשיות היא המיללה הדרשיות אג', משמעו של האל, כשהוא מרבה ונשבה בסבלות במתארת הדרשיות גאנדר. כך למישל, כשמדרש מבר מוח זכאי הדרש לקלל את ערורת הדקברן אנו קדראיים: "על שם העצם. יוניה מזאת, במרביות מסתבר שדרשון בורה שטבביה דוגמאוות ונספוחה בוללה ביטויים כמו 'ההירוך לך', עטמי".

ונבראים אך בירוח שטבביה איננה ברכיה המהנות אן בא ריכחה מפושט וטריה של הקויש ברוך הואר, hei שהיא מפונת ובם לגורים, לנשים ולעבבים. בסיס הדרשיות היא המיללה הדרשיות אג', משמעו של האל, כשהוא מרבה ונשבה בסבלות במתארת הדרשיות גאנדר. כך למישל,

כשמדרש מבר מוח זכאי הדרש לקלל את ערורת הדקברן אנו קדראיים: "עללה אשיש' (ויקרא ז, 8 – אין אל לא עלה איש', עולת גרים גאנדר ודרבים מיניק' מלוד לוֹהֶן: שעז העדרה ריביה" (ספר), צו פרשׁה ד פודק מהבוגר של הפרשן להוֹה ולהגידיש שאן בישון בלאוֹן כל רלוֹן לבכל נשים, רקם טפום זה המשמש רגמה מובהקת לבהירה דרשנית מהדעת ומפרשת. מעבר לכך, למרות שטבביהם אלה מבללים לבוארה ונשיהם, איך הם משקפים עמלה שונונית כלל ועקר. התנת העבראה בודשיה זו היא שניות מודרות מן המערבה ההבריתית הענוגה, והכלתו נשענת רק על הדרשת הדרשיך האלה ייש להענוגה בפרק (סעיף 34) בלאוֹן נשים נבללוות האלים מהעלאוֹן, מלחם ורשותם זה מתקתק בשאנן מבהנוגש שטבביה הדרשיות. על בסיס זה העדרה ממל הדרשה על בסיס של צבורויה יהודיה. כל מודרות מזון הנערך הציבורו נבללוות במערך האלאוֹן. נשים מודרות מזון הנערך הציבורו נבללוות במערך האלאוֹן.

הטענורים הראשוניים דראקורייה בערך, ומזהלך לתבמה סעיפים.

לסבירם: טיפוסי הדרורה שמעש – המדרש מרבה לשלוחו במיילו – (3) לשגרה ולשון בו היא גברית במחודשת ובילהד ובחרגאה. אב הטיפוס הוא גברי, וכל הקשר אליו עשי לחיות בלילה בעלה. ההברה בלילה היא חברה גברית, ונשים, כאחרים, ונבלות בה על ידי העורבות האלוהית לאור דראגתו וווער אישוש זשונתה.

הדרושים עצוקים לבארה בפדרוש המים של התקסט דמךרא. אלם דורך בקשר זה ונחן לעומר גם על קרייה מכותת ואלה, מזועה של המשק המךרא. כלומר, קרייה שאבינה וקף פרשנות אלא בגעת אולט רענין יצירתי. היצירתיות הדרשנית הדרתית על מנת להדריך או לא להזכיר תצורה זו הדרה גדרולה בהדרשי השונה והאדוה. הנאים תשוני ווונמן מובהת בסיס לדודשות ומדודשים. לא ייפלא המשקאות יתמודד לשוני מיהוים ידרה גדרולה את השונה והאדוה. אפוא שכפליל לשונו מהוים ידרה גדרולה הדרשנית שלפלגונת. הילדה והשונן מהויה בסיס לדודשות המכללות את השונה והאדוה. נתקף בדוגמה אהת להבראה העניין. לפסקוק "ווקיב רבנן להריך כהן", (כמבר ט', 4) אומר הרישן "וְהַקִּיבָּ" און לי אלא איש, אשף. נקיין תלמיד לומד: המכירק מבכל מקום" (ספרי, קב' עט'). אפיי אם המדרש לא בא אלא לדודש רלען בבחובם הלבא קיממת מעבר לפערונות של המילה זילעה, בשלעגנה.

סיכון המודרניזם

מרשימים ריבים מושפעים גם מילוט סיכום הדרדרה והשונן והשונת. בלילה, וגם המשקאות אהת מתקמן של שיש ואח מדודן נספחוות. נאילו, גם משפעת, אהת מתקמן של שיש ואח מדודן נספחוות. מילוטה השם באחדו, (מיורה), לא מילוטה שוד רושה מיליה, היא למיעש הדרדרה והשונן. בלילה והשונת המילוקובל, מילוטה השם באחדו, לא מילוטה למילוטה השונן הדרדרה. ב. (6) יירוד לשוני (hapax) – הנדרדו של מושג לשוני הדרדרה בלילה. ונדרה בלילה, במקטוריה זה מובאות מילים הדמיצויות עם אהת בלילה, בלילה, ²³ ריאז זה שם עצם או תצורה דקדוקית אהת. כן, למפטת או המופע בל ימיוי היסכום במושאים השוננים שעבורם נמצאו במדרשי אין לאלא, ומתרבר שיקים לשבד בזין מהורי הדרדרה, או בזין הדרדר של המדרש לצזרות הבטו שונרה עלי, כי, הדרשנים. אך בה במדרשה הביבטאים מאבדירם במוועזת והמסורת את המסרדים המהבהקים של פירושם מצעוני דמיישה ביטוניים: בכל מוקם – הביבט נפוץ בלילה ומיטיע בעשויים ריניגם, רבעע מכליה ייחורית הריגה בלשון המקראית, הם שומעים אורה בערבי לרושה. ובתקשר של מדרשי וביסים להבלתקן. בלילה, שנרת הלהש תמילים היגינה מהוות עוגן וביסים להבלתקן. המדרש נסחים הדרדר לומת: הדרדר לאילו דמיילה הדריגיה מומנת שירת המלכאייה אונגה בלילה אורון, אשר מדריך מנגנו ריח של נבר.

ב. (3) מילוטו או הדרה שמעש – המדרש מרבה לשלוחו במיילו ובאזורות שמשוש בסעגן או באספה לא לדרותן כן גם במדרשים שלפלגונו. ב. (4) לשון ובמים היא עונן מדרשי טפסי בדורש. ב. (5) בפלל לשוא שבעה עד שר מדרשיהם שלפניהם מטען. ב. בפלל הלשון שבספיק עיל מגה להבליל גשלם בלילה. בפלל שייבור בבל מוגות והספרות ומוקראות. בפלל נורוב בבל מוגות והספרות ומוקראות. בפלל הנאים תצורה זו הדרה גדרולה רמאים בבליל והשליח המילא יתמודד לשוני מיהוים ידרה גדרולה את השונה והאדוה. אפוא שכפליל לשונו מהוים ידרה גדרולה הדרשנית שלפלגונת. הילדה והשונן מהויה בסיס לדודשות המכללות את השונה והאדוה. נתקף בדוגמה אהת להבראה העניין. לפסקוק "וְהַקִּיבָּ" רבנן להריך כהן", (כמבר ט', 4) אומר הרישן "וְהַקִּיבָּ" און לי אלא איש, אשף. נקיין תלמיד לומד: המכירק מבכל מקום" (ספרי, קב' עט'). אפיי אם המדרש לא בא אלא לדודש רלען בבחובם הלבא קיממת המילקה והשונן אהת מתקמן של שיש ואח מדודן נספחוות אללו והשונן. בלילה, וגם המשקאות אהת מילוקובל, מילוטה השם באחדו, לא מילוטה למילוטה השונן הדרדרה. ב. (6) יירוד לשוני (hapax) – הנדרדו של מושג לשוני הדרדרה בלילה. ונדרה בלילה, במקטוריה זה מובאות מילים הדמיצויות עם אהת בלילה, בלילה, ²³ ריאז זה שם עצם או תצורה דקדוקית אהת. כן, למפטת או המופע בל ימיוי היסכום במושאים השוננים שעבורם נמצאו במדרשי אין לאלא, ומתרבר שיקים לשבד בזין מהורי הדרדרה, או בזין הדרדר של המדרש לצזרות הבטו שונרה עלי, כי, הדרשנים. אך בה במדרשה הביבטאים מאבדירם במוועזת והמסורת את המסרדים המהבהקים של פירושם מצעוני דמיישה ביטוניים: בכל מוקם – הביבט נפוץ בלילה ומיטיע בעשויים ריניגם, רבעע מכליה ייחורית הריגה בלשון המקראית, הם שומעים אורה בערבי לרושה. ובתקשר של מדרשי וביסים להבלתקן. בלילה, שנרת הלהש תמילים היגינה מהוות עוגן וביסים להבלתקן. המדרש נסחים הדרדר לומת: הדרדר לאילו דמיילה הדריגיה מומנת שירת המלכאייה אונגה בלילה אורון, אשר מדריך מנגנו ריח של נבר.

מושיע במדרשו לשמה בא, 12 'מבה איש' במקילהו, דרשבי,

במקבילה שלו במקילהו רבי ישמעאל מבהיר הדרשן למלתנו לאן אביך ונתה אבן', אלה טומנות ואנרגונטס מניין למחר לומר 'בדב' אין אלא איש, אשה טומנות ואנרגונטס מניין למחר לומר 'בדב'

באי – ביטוי הhard במקיכלא דרי', (סעיפים 39, 40). יתרה מזאת, מסכמתה בדורש יתרכז פרשה תח' עמי' ישמעאל' (מכילא דרבו, בדורש לשמות בא, 18 'ב' ייבון' אונשים', הדרשן במקילהו דרבו ישמעאל ונוקך לאמירה כליה יתורה' הדרשה הכתובה לאיש לכל בספרנו הזקoon שבורה" (סעיף 48). לא י' פ' לא אבא שברך ג', בספרנו העוסק בז' בוחית המודושים ועם מבית מודושים של ר' ישמעאל. מול ההלית המענבת שווין מבילהו דרשן לרלג מעבר לשלהל המתדרית. כלמה' השאהלה במותהן דרשו נידרgeo של ר' ישמעאל. מול ההלית המענבת שווין המבוקח של ר' י' פ' לא אבא שברך ג', בספרנו או המתROL. פנלהה דיבזר באשר ר' עקרבא הרור ובוון אסורה מכל מוקם. והמשוש בבטוט' מכל' מקום' מורה על ניסין רשותו לרלג מעבר להעתהן של ר' י' פ' לא אבא שברך ג', בספרנו מגדרי בתהום הפלילי, המדרש הפרטן של ר' עקרבא הרור ובוון לפרטיה גם את השאלת המגזרית, ובכך הודה ומרגיש את מההה הסדר של שוג' מוגדרו בז' בא – במקרה, ביטוי מאפיין במקילהו דרבו, ישמעאל, והרטען שארץ לעטוק בהבנה מגדרית למורת לשון הדתות, אלא לעטוק בימוד אחד שארינו מוגדר כלל.

הירושים ארחה הדיבזה לעטוד במקומו הדירון המתכלטה. לומר שהביסטר מכל' מוקם' הוא בקיורתה על השאללה המיגדרית ניתן לאיש, אשנה מונץ'. لكن מעוניין במירוח המיפוי של אין לאיש, של צדך וצדקה, הלהבות גזירות, יהס' הוויים התפעעה. בשאלות של צדך וצדקה, הלהבות גזירות, יהס' הוויים וגאנזאים מופיעו דבטיו מיריך ומייצין לעצנות שאן שם מוקום לשאללה המגדרית.²⁷ לעצמה אתה, אם לא מצינו את הביטוי במדרשת המודושים אג' העוסקים במקומן של נשים בקדושים (פרק א), משמעו שעדרשאים אג' היה, כאן שני – סטטום מופע בעבור הקשורים ההרים ואסורי עיריה. פוט לבך ההור בדרותים שניגם במדרשין בבלאי. בשינוי המקדים בוגרים כבלים, ויש להוור על הלאורה טווען השם המגדרים במדרש בפסוק, ובדב' איז שונן המגדרים בוגרים כבלים, ויש להוור על העורבים מיחסם את השאללה המגדרית, מבקר את ההצהרה המגדרית. בז' איש בין אשה – אם מכל' מוקם' מבקר את ההצהרה המגדרית, במדרש איז בין אשה סטטום לדיזון המדרשי מהזוק אומהה. מצינו סטטום זה באחד-עשר מן הדינונים המדדרשיים, רובם בפרק העוסק בז' ביניין. כלומר, בתהום הפלילי, הכתמים השם שהשאהלה המגדרית קימת ויל' לעטוק בה. לבטוו ה' גם הדרשה בחמיההן המדושים בין איש בין אשה בין קסטו'. כלומר, הגדצע מרהיב את השאללה המגדרית לדין באhor, שאינו הגב' והגצעה המכובב לדין הפלילי. ודגמה אותה מכה אה שני הטיטוים במדרש לירקא בר', י' י' איאיש ביבר' (יקרא כ, 17; י' י' איאיש ביבר' מורה: מכבה (שםות בא, 12) בין איש ביב' מכה אשנה מונץ' ולמרדו לומר: מכבה (שםות בא, 12) בין איש ביב' אשנה. איך לי אללא שהבה את האשא הבה את האשא מונץ' תלהה לנטה: כי יכה נשע – בין אש בין אשנה בין קסטו' מנחי תלהה לנטה: כי יכה נשע – בין אש בין אשנה בין קסטו' ספראו, אמר פרשיה ידרק ב: א, קר' ע"ד').

על סמך הדוגנמה מן הספרא נתנו לקבע שעשיסקומים בין איש ביב' איש ושתן נישן ועם זו מונץ' והמלה לדומר: בגשו אל המפשטי מלוקם" (ספר ר' ברעם, ר' פ' עט', 202). מן הפסוק "ב' י' יהוה ר' בר' אש' אופני למדרשים מון המקילהו דרשבי,²⁸ ואכן בשסתומים

מודשי הלבנה אנה בחרה אסמכתא בילמא, אלא עשיים להוות מקר לא אכוב למשמעותה של ההלבנה. השיח ההלביי ובעקוריי מבית והוחוך על הדקלם והזקן לשילים אונ דריין במשענות, רק תיליטוטי ובמנוי היעוק ההברתיים של התויהה ההלבניתה. האבהת שאלת זה במרבו והדרק היא בבדגנת הרוש מלהמות עולם הספרות, הפליאלייה נודיע, שאלת מעין אלו אפייניות לרוגנים

בספרות, ובתבות תוכבים ריא מאפיינת הוגים שאנום מסורתיים וביעיק מתיחסות לאגדה והזרה. והדרק, מושגתו של מדריך ולמדודן אגדה. המהדק הספרותי טוון שהתקסט נורח פתרה ומשמעונו מתרגרת רק בין הטעסט והדרקאות ברגע מסוימים. אין ספק שכן גם המצח בהיבור יהו, מהקרנו הוה פרי מיבורק של קידאה נשים בראשית המאה העשרים ואחתן, וגיוון מובלם התוונת מהדרש בהוד לUMBRELL גשים בטקסטים מסורתיים. טיפוס עזקה לא בא לעוזם אלא בעקבות מדעדערות מתחדשות אלה.

ענובה מרוכית בתרורת המיגר דה איא שביר הבהירונות הספרטיה רוחה דה שבירהו גנטה להחק (החלבך) ולא למתבונת מאוגנתה בגירוד לטבעי למופשט לא למשעי, וכו'. יהונתן העתעוקות בשמעות הרהיט של מערבים הלבחיתים (קדרי מדרשי ההלבנה אויה תמצאה שאלת הסביבות נשית מתחדשת בעלום הילגה). העדרין עשוותה של הענור. הרהבנה בין יציר לדורא כמו גו' הפשע רבי המשעטה של הענור. הרהיט בדור דילן מתאר בימינו בין יציר לענור, עשוותה של הרהיט לזרה לזרה בדור. הרהיט ובעם באשר זכה לקבל המג'יקטר בדור מאינויברסטט ביציר נורם ובעם יגיד מטאוח צערת לירודית והשב לעצמו מחרע פַּרְנָסָתִן. ובטעמ' סיעוד מטאוח צערת לירודית והשב לעצמו – האן הדוב בהר לדבר על בידורתו במקום לדוב על המויקעה שלו – לא היה עז'ן יותר הוא מורה שענור לזרה בעלום הילגה ר' זבר³⁶. יודה עם זאת הוה מורה שענור לזרה בעלום הילגה וספורהה. אמרת, שאלה זר עז'ן עז'ן פתרותה בדור, ובמהкар באחד איז שמשה בהנתה עבורה במוקד זה. כלו, גם אם עלם המדרש לא בא לעזב אל ר' זבר, והעניך ערן. לרמות אי התראמות שמקורן בעזהות גנדות, המפצע היא מפצעת הכל הנגעים בדור. מסתבר שעז'ן קדרון באוון התקסט מזוירות. שנגה עשי לנבר ולהוביל למסקבות ולחטאות שנותה ואך מגדורות. אלה הופעות עצמאליות שנותה, בהנתה המודעות, התדרעה הדרתית ואמת אורחה המשבה ההלכתה, וכן גם מחותה נשא השוב למשיענים בו.

' פרנקל טען במקהיר שעלם האגדה הוה שאלת ההלבנה את הפנות השונות בדורין, מסתבר שענור מסבירו. שם לרענן בדורין הדרשת ההלבנה. ³⁷ שם קיימות שתי סוגות ספרותיות מוגברות – עללמים הדמי. וכך קיימור הצדר לסתה בסוף הדוד, הכאים הלהבנה והגנה. בשטערט הדרק לשילושה גורמים ביטון אגו' נריהם בינהו המהדק לשילושה גורמים ביטון להנידר את משבעות של מדרש און לי אל' הדגן בא: כותבות המהדק, הייזר האשועי של המדרש והעדר של העדרה העומת לעז'ן לפנינה. לא תמדך לך בהבון במירק בין שלושת הגומאים, אי לדרן שסביר ההלכתה המוקדמת של מדרש ההלכתה נזקדים בהוכם לבר נפהה היללה הדרק של הסוד בבואן לפניך את משבעותם של גמורות הדרשות.

מצצב בעה מגדירה גם בשווא טווע לשווין מיגדי' בין איש ביד אשא'. לעומת זאת, המשטט במרוע או שלל במרוע את הצלע הביעית, אשה באשה', דוהה' דהברת נשים' נישאלות של צדוק ונוקין.³⁸

מודשי והתקנות

זהק הספרות והפרשות בשליה התאנה התאנה שעירא בירא במשענותם של מסקטים מהויבת בתהון היזגד, והדרק, המהדק העורדה שיעשו הדרשנים לבין המשקטים למעין בהם מרגע שיכבבו ונעכיבו. ועל כן דראגי להוציא נבדר נסוך אופיני לטפנות תכמים.³⁹ המהדק להזיב להויהים לא רק לאר羞ה הדצירה אלא גם לשלבים מאורחים יותר ביצהו, והוינו לתקידן בין יציר לענור, עשוותה של הענור. הרהיט בין יציר לזרה בדור. הרהיט ובעם יגיד מטאוח צערת לירודית והשב לעצמו מחרע פַּרְנָסָתִן. והדוב בהר לדבר על בידורתו במקום לדוב על המויקעה שלו – לא היה עז'ן יותר הוא מורה שענור לזרה בעלום הילגה ר' זבר. יודה עם זאת הוה מורה שענור לזרה בעלום הילגה וספורהה. אמרת, שאלה זר עז'ן עז'ן פתרותה בדור, ובמהкар באחד איז שמשה בהנתה עבורה במוקד זה. כלו, גם אם עלם המדרש לא בא לעזב אל ר' זבר, והעניך ערן. לרמות אי התראמות שמקורן בעזהות גנדות, המפצע היא מפצעת הכל הנגעים בדור. מסתבר שעז'ן קדרון באוון התקסט מזוירות. שנגה עשי לנבר ולהוביל למסקבות ולחטאות שנותה ואך מגדורות. אלה הופעות עצמאליות שנותה, בהנתה המודעות, התדרעה הדרתית ואמת אורחה המשבה ההלכתה, וכן גם מחותה נשא השוב למשיענים בו.

' פרנקל טען במקהיר שעלם האגדה הוה שאלת ההלבנה את הפנות השונות בדורין, מסתבר שענור מסבירו. שם לרענן בדורין הדרשת ההלבנה. ³⁷ שם קיימות שתי סוגות ספרותיות מוגברות – עללמים הדמי. וכך קיימור הצדר לסתה בסוף הדוד, הכאים הלהבנה והגנה. בשטערט הדרק לשילושה גורמים ביטון אגו' נריהם בינהו המהדק לשילושה גורמים ביטון להנידר את משבעות של מדרש און לי אל' הדגן בא: כותבות המהדק, הייזר האשועי של המדרש והעדר של העדרה העומת לעז'ן לפנינה. לא תמדך לך בהבון במירק בין שלושת הגומאים, אי לדרן שסביר ההלכתה המוקדמת של מדרש ההלכתה נזקדים בהוכם לבר נפהה היללה הדרק של הסוד בבואן לפניך את משבעותם של גמורות הדרשות.

הולם והמעין לכך, יש לצעין. רוך ברי הטעսוקה במנוח ובכמיהה של מדרש מבואר, נוצרת מדרשות מרובה של הילה להכליל, והבהירה הספרותית בחוץ כאות. הנומרן, המבנה הרגלי, השיקת השופוטים מצעיים עונים ושולם לא ושדים (אחים) בשדרענים עין מודיעין, ככלם ממעיןם עונים את הילה עם מחרים את העין, למחרה טוהרם ליהנש את הילה עם מחרים את העין, למחרה מחרם את הילה עם מחרים את הילה, ואוthonה בכרהה של הילה עם הילה. של ובבור ואורהות, זה, מפלדר של מהדור קפנגי גוינו דרכני של מגורות ראות, זה, מפלדר של מהדור קפנגי גוינו דרכני של התפעות הספרותית והשלכתייה האה, להעמיד את המסדרת התובותית ומקסיקונית הולכתנית מלעוגן, ולהושן את ההשפעה שיש לה על תודעה של העזין. מפרסט מדריך של מודחוקה אף הוא לבלי מעצב של מדריך ואורה, ושם אך הויה שונן הופר לעולם הלהבה ומוששי. בעולם של אלחר פוריר, ועם מודעותה כלים המתנאים עצמה ושילט, יכולת התמודדות, ייש לגורות שון אך סוכנות שין.

אין עיקר פיעולות של המחק בהיבור זה מתקשרות לביחינה הפעילות של היגרים עצםם. כאמור, התקיטים הנדרנים אינם יצודו אדרה והאשנתה אל צירוף של טקסטים, תובותה ספרותית ושיגות באחד, נתן לטען שאין מוקם לבוך אורה כל' יציד. אהת, וכן, לא ניתן לדרב כל על הדעה של דרדר. דרמה שיערנו מאפסה לרבו ומהנה משותפה של הוועיטה אינניינה רק מרות ההבללה, החזרה המרבה מפישה את הילה עם הרהה המתעלמים בשאלת הדרה והבללה אגון רין מיאוטו או תבשיט פרוותו אלא מהלך של ניסין וניטה. ובכך הם הילק מהויה בהרהה של חברה אגונה ראייה, אך הורות ומכבעת אורה מיבנה וביה.⁴

ביון שמנובד במקיטים המהוים תלך מן הוקופטים התרבותי יוסרי של הלהבה היירית, הם הוהים ומשינויים בبنיהם הדרעה עצמה. מדרש הלהבלת, ביב� למלבדן של המהוים ידר רק את המסוקנת הלהבלית שב אלם את דרכ הילדה. שניהם ידר מהוים את לאגון המקודש. המסתה ששימורה והՃנה המשנה ררושה סברה ששתיהן והשכבה ובועלות משמעות עבשותה, וכן, מהוים את לאגון המקודש. המסתה ששימורה והՃנה המשנה שיתין וראיית לחשותה לב דחת ומחקית, וההטעסוקה ברכך המדרש עסוקה בפון מרכזיו, ואינו מושקע בבחוב, והוא למסורת ההבלבתה, אלא אמר לעיל מודשי אין לי אלי' אגון מדרשי הדרה, מדרשים שתקירים הסתויה היא לא שעת את הכללים של ניש ושל טינון מרכיבי לבעלויות מבנות שארן באוריה והומונות. הרשא איש' משמעות מדירה, וגונן לטען שהדרש יוצר את דרכו בירון שורש השלהת המדרש רמיוני ריבוי. מנקודה ואורה של מדרשת העזין בכתבים נקרה לאגיב בירון שמיון הפסוק מתנות ואת, ידרה

סוגות ספרותית ופרדרה, עולם הלהבלת מעוג בתקן העלים הרי, ויעין קפנגי בצדות וב恬נים מאפער הרירה לתרן העלים הדהי מדרשי הלהבלת בשעלצטם, ווואי' מדרשי הלהבלת והדיאלקטיקה הספרותית שמצוינו במדרשי, מדרשי אין לא, אלא.

סעה נסעה ואה מתחום מהחק הדרה והסיבולי. מדרשי אין להשללה אין' יירה מאת' מדרמת המזהרת הילא לשלהל את

השללה, בולמר להבליל למרת הורה. פוריך, במאמרו "על

השללה",⁴⁰ מביר כי שלילת דרב הילא למלטה לה渺ה

זהרו דבר שמיילי מעדין לדודיק, העבה של השילוי דיא הלהפה האנטטלואית להדרחה. אם כן, בשדרונים שורות ההדרה,

בפועל הם אוגדים לפיה פרידר שדרה ראייה הילקה, ויסודה

על דרכ השילוי הילו עצמו פעמים רבתה משקלן פסכהיג,

של בדינה, בדיקה ואישע. זה מפק הדמנות הדרות ונשיות הדרון

בקביעות את הרהס בין התקסט (המקרא) למציאות, ולהדר כל

תקומות הדרות ובהתנות אפשרות לסתגה. קיימים של שביעים מדרשים

המוחסקים בשאלת הדרה והבללה אגון רין מיאוטו או תבשיט

פרוותו אלא מהלך של ניסין וניטה. ובכך הם הילק מהויה בהרהה

למרות ההבללה, החזרה המרבה מפישה את הילה עם הרהה

של חברה אגונה ראייה, אך הורות ומכבעת אורה מיבנה וביה.⁴¹

ביון שמנובד במקיטים המהוים תלך מן הוקופטים התרבותי

יוסרי של הלהבלת היירית, הם הוהים ומשינויים בبنיהם הדרעה

עצמה. מדרש הלהבלת, ביב� למלבדן של המהוים ידר רק

היק את המסוקנת הלהבלית שב אלם את דרכ הילדה. שניהם ידר

מהוים את לאגון המקודש. המסתה ששימורה והՃנה המשנה

ררושה סברה ששתיהן והשכבה ובועלות משמעות עבשותה, וכן,

ההפעות מעצה מוגמות. מגד אדר הבוגן בתהעשות מוגבותה עלה

פעילות פרשנית אוטומטי. כפי שארנו הווענסים מיחסים למליה

הדרש עסוקה בפון מרכזיו, ואינו מושקע בבחוב, והוא למסורת ההבלבתה,

במאור לעיל מודשי אין לי אלי' אגון מדרשי הדרה, אלא

מדרשים שתקירים הסתויה היא לא שעת את הכללים של ניש ושל

ארהים במסוקנת הלהבלת שביהם דם דנים. קו הראנו שדרשנות

הדרו ארה המדרש רמלורה מדרשי ריבוי. מנקודה ואורה של מדרשת

יכולה לשמש בטיעון לbehiorה דרשנותה. ובוחירות דרישות עומרת מהותה של מירוע או הכווננות. מעבר לכך, גם באשר הדורשת לכברה היא חילך מן המהך הראשוני והראה אנטומטי של זמינה. מוגבהת חזרשה אגנו דלק מן המהך הראשוני והראה. במקרה, יש להפריד בין הדרשתה מסקנה הלבניתה וזה מתחקק במרוש אין לי. אלא, בוגדים מוסילים מסקנה הלהילתי נתקט במליחת איש'. דוגמה נוספת מוגדעת מוגדא מה ניתן להדריך בוון שהפסק נתקט במליחת איש'. מוגדא מוגדא מוגדא שוגגיה מזחאת לאברה עמדת העסוק מצאה בפרשנות מצורע. בוגדים מוגדא מה צענו מדריש העסוק איש' או אשיה (ויקרא ג, 29) באיש' המופיע אך היא פועלם בהנחה מוגדרית אין לא אשיה אשה מגן' (ספרא, התוויען פרק כפוק שם: 40–45, כב; א, סע' י' – יי').

במקרים ובאים נתן לשעון שההדרשת המוגדרת היא מוגבהת בהירה דרישות ונבהר רק בדגםת אוחנה: לפסק עינסה לכל מהותה במוגבהת יסוד ג. לעומת טענתה האוטומט המודרשי, עומרת טענתה החיגגיס. לעינים במבנה המדריש על בסיס מיילה שאיננה עוזר בן יישאל' (במדבר ט, 26) נדרש (ספר במדבר קיא, עמ' 18). גם אם יטען מוגני?" (ספר במדבר ט – אין לא אושם, נשבע, ישראלי' מציע הרה אוטופשית, כבר עמנוא על קר שחרשנותם לא-תפזר מתallocים תזרחותו זו, אך גם מל' עדות ישואל' וודאי בחודר הימה לא-אנשס' הפחותה את המדרש. אך מעבר לכך, הבבירה לזרה בושים ולא בקטנים, גדים, עבדים או כל גוף אחר וויא שב בחודר שאגנה תליה בקראה קפנדית אלא בבחירה על מי לדסב את הדריש' מוגעה כל בפרק, ולעומת זאת טופו של הפרק מציין שחותנת מוגעה על כולו הדרה 'הוקה אהת' ומשמעות אוך רוי לבם לגרת זרכם (במדבר טו, 13). יתרה מזאת, גם 'התקיר' – בסת ההדרה מוגדים וגם 'המקרקיב' – בסיס ההלבילה במרוש, לשוניות זכר בוגדים ו gambel מוגדרת. והוא של המהך הדרישה המתוגדרת זה הדריש' של המהך הנוקבת המוגברת. מצענו שליש דרישת, הדאות ביחס למוגבהת הנוקבת המוגברת. מצענו שליש דרישת, הדאות ביחס לאלגנה (סעיף 3,32), השניהם ביחס למוגבהת (סעיף 7,4) והשלישית מוגבהת על עצמה מוגבהת, מוגבהת, מוגבהת כליל מוגבהת את ספקותיו ביחסים לאויל' בוון שהפסק מיש מוגבהת ואילו לטענותו יש להכלילן. במקרה, ייתכן שהפליטיקה שליש המדרישה הנוקבת לתוכה סולילה, האותות מותה לא תגונן והשיגניה הציוויל' לא תהייה הופכים מוגבהת מוגבהת לשליש שמאחריו הלהלביה מהינה את המדריש' ייתכן שהפסק רפהה אורות לוגוא' גם את הכללת הנשים א. אל לשון תמודש מתייחסת לנוגה תבוננות מוגדר של הריש' המשכס', גם באשר אין באשרו של הקראו לקביר בוגדרנות המבנה התרבות ומתחויו.

לעומת זאת, מצענו שבמאים מקראים מרורים וגבים כבב ישראלי', אינט מדרים תמייר. ויתן מכובן לטעון שלוק מודרשי ההלביה אבר ואין לטען כן השרה, אך יש לצערו התהפעה ואך לא פרוש דבר, הבלתי נתקט הדרשה ודוגמת מוגבעת מוגדא – מן המעיר הבהיר וההלהחי כירלו התגוננו.

להוסף ולטעון שיש בעבורות מדרש זו עין מוקעד בלשון הפסקתו הדריקות והטאורה, אך הדרשן אין משקיין מהשבה בתבונת המהך המהך המהך. מוגבהת או מתחקק במרוש אין לי. אלא, בוגדים מוסילים מסקנה הלהילתי שיש להכליל ובשים, וודריין מוגבגה מוגבגה מה ניתן להדריך בוון שהפסק נתקט במליחת איש'. דוגמה נוספת מוגדא מוגדא שוגגיה מזחאת לאברה עמדת העסוק מצאה בפרשנות מצורע. בוגדים מוגדא מה צענו מדריש העסוק איש' או אשיה (ויקרא ג, 29) באיש' המופיע אך היא פועלם בהנחה מוגדרית אין לא אשיה אשה מגן' (ספרא, התוויען פרק כפוק שם: 40–45, כב; א, סע' י' – יי').

אר רומה שעיוון במדרשים הטענים מציע גם מסכת שלמה של הסיגניות מוגבהת יסוד ג. לעומת טענתה האוטומט המודרשי, עומרת טענתה החיגגיס. לעינים במבנה המדריש על בסיס מיילה שאיננה פפסק כלל. כך המדריש לבעבר טר העסוק במוגבהת טוען "זרה ריב" – אין לאויל' אשן מוגן' תלמוד לאמה: המדריש טו – אין לא אושם, נשבע, ישראלי' מציע הרה אוטופשית, כבר עמנוא על קר שחרשנותם לא-תפזר מתallocים תזרחותו זו, אך גם מל' עדות ישואל' וודאי בחודר הימה לא-אנשס' הפחותה את המדרש. אך מעבר לכך, הבבירה לזרה בושים ולא בקטנים, גדים, עבדים או כל גוף אחר וויא שב בחודר שאגנה תליה בקראה קפנדית אלא בבחירה על מי לדסב את הדריש' מוגעה כל בפרק, ולעומת זאת טופו של הפרק מציין שחותנת מוגעה על כולו הדרה 'הוקה אהת' ומשמעות אוך רוי לבם לגרת זרכם (במדבר טו, 13). יתרה מזאת, גם 'התקיר' – בסת ההדרה מוגדים וגם 'המקרקיב' – בסיס ההלבילה במרוש, לשוניות זכר בוגדים ו gambel מוגדרת. והוא של המהך הדרישה המתוגדרת זה הדריש' של המהך הנוקבת המוגברת. מצענו שליש דרישת, הדאות ביחס לאלגנה (סעיף 3,32), השניהם ביחס למוגבהת (סעיף 7,4) והשלישית מוגבהת על עצמה מוגבהת, מוגבהת, מוגבהת כליל מוגבהת את ספקותיו ביחסים לאויל' בוון שהפסק מיש מוגבהת ואילו לטענותו יש להכלילן. במקרה, ייתכן שהפליטיקה שליש המדרישה הנוקבת לתוכה סולילה, האותות מותה לא תגונן והשיגניה הציוויל' לא תהייה הופכים מוגבהת מוגבהת לשליש שמאחריו הלהלביה מהינה את המדריש' ייתכן שהפסק רפהה אורות לוגוא' גם את הכללת הנשים א. אל לשון תמודש מתייחסת לנוגה תבוננות מוגדר של הריש' המשכס', גם באשר אין באשרו של הקראו לקביר בוגדרנות המבנה התרבות ומתחויו.

לעומת זאת, מצענו שבמאים מקראים מרורים וגבים כבבב ישראלי', אינט מדרים תמייר. ויתן מכובן לטעון שלוק מודרשי ההלביה אבר ואין לטען כן השרה, אך יש לצערו התהפעה ואך לא פרוש דבר, הבלתי נתקט הדרשה ודוגמת מוגבעת מוגדא – מן המעיר הבהיר וההלהחי כירלו התגוננו.

פרק א'

גירוש לודש

הקדמה

המסורת המקראית, ובעקבותיה גם מסורת חז"ל מזכירה במעגלים קדושים שוננים. הרי קדרשת מקדש לא בקדשת בתהנהם ולא זה קדרשת השוננים. הרי קדרשת מקדש געלת בחחותם כקדשת ישראל. התשלהה הגאנדיות גם היא עצמה געלת גאנדיות השוננים. כך התסתפטע גאנדיות הקדרשה השוננים ובועלוי הדשיכת השוננים. ראי קדרות "הכל בשיטוק לעיטוק פורה אדרטה)... ואשיטוק בידים צדונאים ותונכניים בין התההמיים השוננים, ותאذهب עילו שנות בידין המתואשו".

הקדשה השוננים ובועלוי הדשיכת השוננים. ראי קדרות "הכל בשיטוק לעיטוק פורה אדרטה)... ואשיטוק פטל להקדשה פ"ה, "ה'"). ערך איסוד על כלomo, וול נסחים להקדשה באנטם באנטם באפרה אדרטה ואשאה היא ותאחול לאי להיכיל בין המטפים. פרה אדרטה ואשאה היא ותאחול לאי שבסול לעתק בקדוש.

הקדשה המרכזית היא באירוע מיריה מדרשי הצללה אלה אכן מלילים ונשים בעליהם התקדש, והאמם מקרים את מעמראה השונה של האשה הייחודה קדרלה הקדרש ומושגין הדרדרים. מיניקין. חילוק הראשון של הפקיד, מציג את "המודרניזם המשמעוני בערבות ההברחות המשפטית", עסק בשלויה מגדר בפלילים פרק ג',ysis בנסיבות המסתဖית, עסק בשלויה מגדר בפלילים, חילוק הראשון של הפקיד, מציג את "המודרניזם המשמעוני בערבות ההברחות המשפטית". פרק ד', בין הדים לילדים, עסק במקומן של נשים בסוגות הדיחטים במקומן של נשים. הأهل יש עזין שהתודרשם עטוקים בשאלות בעומקם של שילובן של נשים בקרבותם באסורי נבלה וטיפיה, אך גונזם גם בשאלות של אביה. פרק ה', הסטר הרטטורי בסטרום של גברים, עסוק בשאלות מפתוח של תובנות הקדרש הרהורית, כמו עברה זרה או מקומן נשים בבריתם וב關係ם בקהל הקדרש בכלל.

פרק ה' צורנו תחת קורת כותר את מגנון של שלשות. כל זאת מהן, יבמובה צילן, עטוקה בתהרת תחום הקדרה, ובנטירין לחן מי שיין, מי מהורה הלהק מקהילת הקדרש, למלי' רחבות לירוגנות ממי השבינה וממי עצמו מעבר למצעל הקדרושה או מצע עצמו.

11. ובגין מזה בלשון המקרה את האפשנזה לקיראה שויניה מעיר בדבריו שהוא לפחות המנגאי בתריה לא קדריאת מהדרה של לשון המקרה. מן הדברים אמנים לא ברור לקרווא מאין שבב הדרישים את המיעוט הנוטך בברואם להצעיך מדרש מדרש לא מביל מתוך עין בזבוב לעטמק, א' ר' האמוראים מודעים למאשעה המחרש שעלה לבביהם.

מבנה הספר

רכבו של המדרשים מיטפס אוחנו לגנות ולפעות ולבאות את התהומי הדין. ולבו גם היליקן את ההיבר לחייש פוקים. ותבירר שהלוכה ומאפשרת לעמץ בתריה תילקה זו אפשהו לעת ההבללה המשיקען בתריה. תילקה זו אפשהו לעת העת ובידים צדונאים ותונכניים בין התההמיים השוננים, ותאذهب עילו שנות בידין המתואשו".

פרק א', נשים באנטם שניהם הקדרותם בקדוש קדרושים. הוא מכיל שאלות של נגניות נשים לקדרה, כמו דוגנים במקומן של נשים באסורי קדרותה. פרה אדרטה, מושגין עסק במקומן של נשים בהברה בעלה שאותה מושגון לאי להיכיל באנטם באפרה אדרטה ואשאה היא ותאחול לאי שבסול לעתק בקדוש.

הקדשה המרכזית היא באירוע מיריה מדרשי הצללה אלה אכן מלילים ונשים בנסיבות המסתippetית, עסק בשלויה מגדר בפלילים, חילוק הראשון של הפקיד, מציג את "המודרניזם המשמעוני בערבות ההברחות המשפטית", עסק בשלויה מגדר בפלילים, חילוק הראשון של הפקיד, מציג את "המודרניזם המשמעוני בערבות ההברחות המשפטית". פרק ד', בין הדים לילדים, עסק במקומן של נשים בסוגות הדיחטים במקומן של נשים. הأهل יש עזין שהתודרשם עטוקים בשאלות בעומקם של שילובן של נשים בקרבותם באסורי נבלה וטיפיה, אך גונזם גם בשאלות של אביה. פרק ה', הסטר הרטטורי בסטרום של גברים, עסוק בשאלות מפתוח של תובנות הקדרש הרהורית, כמו עברה זרה או מקומן נשים בבריתם וביחסם בקהל הקדרש בכלל.

בעמער הר סיני וביצר ישתתפו באלאה באחרית הימים.

שהלולה הדרישה. בסיס הכהילה משמשת המיליה 'בד', המופיעה ארבע פעמים בסיסק הסמור, או בלשונו של הדרשן 'בד' בבר בבר.

שליש היות בגוד שולש האבות, אך אבעע פגעם 'בר' בוגר אבעע אמרה. בבר הלבשתו של הכרון המכונה הופכת לסלמל, לסלמל של האמות הסוככות על פרהום של ישואא.²⁴

ארהית דבר

תובנות מידירות

מכלול המדושים שנדרנו באים להכליל ונשים במערכת מודבתה של הלהבות שנotta, כאמור עירקנו לא היה רק במסקונת הסופפת אלא בביות המולך והבורי והו שיעתק בזיפט המודרך המכבל לאין לא. עם כוים מן האור לבכו ליחסה רציפה את המסכנות כי, אליא. המשקפת התבונת בהם למקומו של נשים בעינם הגדלה והרגה, רק בצדך הן נזונות במערכת ספרותית מוצמצצת זו, אלא גם כי, גדי ומרוע נשים מודרות או נבלות.

גבורים החתה כהדים אלה בבחינת קיומה הרכהנית שניה – לא רק מבדוק. העצם הכהילה מהויה בבחינת קיומה הרכהנית שניה – לא רק גבריהם והחתה כהדים אלה אפילו אממתהיהם על יישואא בפרקשת המקה ותקבונת.

ההדרה שבככללה

כל המעיין בספרות ההכחים עם זיקה כלשהר לשאלות מגדר ובתקל שלביבה בחרה נשים ולא בכנים באהן. הסענה העזקונית שלפליגו היא, שם כאשר הבאים עוסקים בעילוי ספרהיה שכונתיה להכליל נשים בענין היהת ההלכתיות, עדין הם שוקעים עצווור במדרך הפור, ובונם אלי, רצירה אן רמשע היהת הדרים ומאשימים את הדרה שבזהם מטפלים לאכזרות, במעשה המודרש. אליו אין מה מעש מודרע, אך למיעין גנלה מהלך אשר מגיד לעירום קרובותה. מיחיבת של פלינו קה פט של מחששים שככל עיסוקם בשאלת ביציך לשונך נשים במעשה ההלכתי, למרות שהליכת הבנות של הדרש הצעת לא טוב הכתוב איננה מוחייבת זאת. בולם, כל האשלא

²⁴

לambilim נדרוות ולבכל לשון לנוני – ככל יחר מצינו עשרות השינה, ועמהם גם שגרת הדמים ההלכתיים והחברתיים ידונו כעליהם של גברים. שייחון של נשים בהם האמצעיות החדריך מציניה בבירור און הנכורה המצתך למכהן ולהתנות.

דוחה שיאץ לדין אין באן גן הויה נספה. בינוינו טענו שנייה להות וונגה של פעלויות ספרתיות בין הנחת ההדרה בראשית המודרש והכללה בהסיינו. הראנו שקיים קש רין שאלו תורת הרורה המצעיות שעשניהם איןן חלק מן הדיברויות הדריך, ומדרשיים התגענים להבללה על בסיס הלקבה האלהותית, ובורמה לו נסוחה השאלת העטוק ההבלטה והמדרש-הבלטה לא לעלם הגבר. נשותם באשיותם מנהה מלחמתה שיעירם מדרשיים. ואך הדריך לא רצין גבר כל המהברק לככל תושנות ושייחה זאת מדורותם מהברק מהנשים לבירורם. אך גם בדורותם של נשים.

וזוא לעניין מדור גברי הממציך אלין, ברצין או בעל כבוד. כולם, גם לאחד הדריך הנשים בדורות דורות נספהות שיש להוrol המיטוף בדורותם מדרשיים. ואך בשיתוף כל מקרה בנצח. המהברק והמהברט אשך קורם ולטפל בשיהון מכבאי בעקבותיו כבוד חזק את מעדון המשוב והСПל. להבללה שהוא מבאי הלקבה האלהותית, ובורמה לו נסוחה השאלת העטוק.

בלשלות, עשים, טסוטום וגדרוגונס, או עשים, קפוני ובעדרים, המכלול מכלו משקה תפעה בלילית אותה, כשהתנתה תורת הרורה השינה עליה הדריכת האם ושיהם החלק מן הדקה-הילדה השגהה ואילו הכללה אנבה מההום זה אלא כן המנסחתה השגהה או זוהא נזהם, "בָּה", אלמלה, "משעה". בכם המדרשיים הפסוקים שביהם מהלך זהה אם כי הפורן, הדאם והשי אנו שעומד בשלצמו במדרש, ומכל בתוכו גם גברים. באילו הרשנים אינן ייכלים לשאת את הלשון הממעריאת המציגות נשים, ודרישים להוציא העקרוני לאן מאן מרונו אותה הרגם העקרוני לאברהם מלכילד במפרט ההבלטי, אך מחרד את הניבור של הנשים. ראהו – הרכב.

מחרד את שאלת ההדרה בענין, מענק לה דורות מחרדשת. חשבתו של הדריכת הספורה הוה בולטת בימיוד בזאגנו לדין בפרק ההארון בהיבון זה, מסתבר שרבסטרת שטרכו מדרשיים אחדים שיטרוכם אינו הילכון, דם עטסקים באירועים היסטומויים בעבור בעחריד. עיסוקם איןנו במעשיה הדריכי אלא בספר המכונן ריחדר. וכן באלה, למרות המודרש מביליל, הדרה מאות כשם מרבבים וכאן כל המרות הדריך. בקדח דה לא מדבר במעשיה שונאים אינו חילק מן ההוות הדריך. הדרה מאות כשם מרבבים הדריכת אלא בעלם הדריכת הדריכת. הדרה מאות כשם מרבבים ושם עם שאר הדריכים המתוים "טומטום ונדריגונס".

האזור השאלת הקורטפום של שום מדרשיים הופכת אודה משקפת מדריך. אך אוvr הדברים משקפות תגובת מהדרה המשמשות ברקע של הדריכת המודרש מתבגר. אך מעבר לכך המדרושים מתבגר לא אורה בקדח הקורטפום של שום מדרשיים העדרות למעבהת של תגובהה מדריך. ואנו כן הדריכים המדרושים בדורש שלנו, ומבהלים של תעריכם והמעמידים האמוראים בדורש – ושם הדריכים את שתגוננה המדרירה הזהקה מנקום הדריכי השאלת הדריכת. המדרושים של המדרש מתבגר לא אורה בתבנית הדריכת.

מניחות ישישראל ובני ישראל, קהיל גערת, וכל הדריך המתקאי מתקיימן באש ובਆשנה לגביהם, בדורות האבו' ה'אנדר' של כל הדריכים מנהה מלחמתה שיעירם מדרשיים. אך גם העטוק ההבלטה והמדרש-הבלטה לא לעלם הגבר. נשותם באשיותם צשותות ושייחה זאת מדורותם מהברק מהנשים לבירורם. ואך הדריך לא רצין גבר כל המהברק לככל תושנות ושייחה זאת מדורותם מהברק מהנשים לבירורם. ואך הדריך לא רצין גבר כל מקרה בנצח. המהברק והמהברט אשך קורם ולטפל בשיהון מכבאי בעקבותיו כבוד חזק את מעדון המשוב והСПל. לככללה שהוא מבאי הלקבה האלהותית, ובורמה לו נסוחה השאלת העטוק.

לבר מן הראי אמרת המבנה עורך המדרש הרואים בו מדרש ובביב. כלבו, הגבבי הוא הבטס האעבקי, ואילו משלים נסfloתם בדורש ובביב. ואין יש להוrol המדרשיים העטוקים בפסוקים שביהם מהלך נזהם, "בָּה", אלמלה, "משעה". בכם המדרשיים הפסוק משך דוחא נזהם, אם כי הפורן, הדאם והשי אנו שעומד בשלצמו במדרש, ומכל בתוכו גם גברים. באילו הרשנים אינן ייכלים לשאת את הלשון הממעריאת המציגות נשים, ודרישים להוציא העקרוני הראשו – הרכב.

בדזנו הדאגן שלא את המדרש איננו וגע על מילים מפרושות בסיכון, והדריך בדרהן של נשים איאנו פרי של העין המקראי הפשוט, אלא הילק מציריך ריען, יהא וזה מיד העברתי או פסק הילכתי, עם המילא כל-ב Glover, הדרשן או הדרה על הדריכת הילק, להעכבר בין המיציאות לבני התקסט המקראי, פער הפער הילק, להעכבר בין המיציאות לבני התקסט המקראי, פער המשקף את מיריהו מין הילכה, ופער תמותת הילכה שהמקראי מדריך. אך אוvr הדברים משקפות תגובת מהדרה המשמשות ברקע של הדריכת המודרש מתבגר. אך מעבר לכך המדרושים מתבגר לא אורה בקדח הקורטפום של שום מדרשיים העדרות למעבהת של תגובהה מדריך. ואנו כן הדריכים המדרושים בדורש שלנו, ומבהלים של תעריכם והמעמידים האמוראים בדורש – ושם הדריכים את שתגוננה המדרירה הזהקה מנקום הדריכי השאלת הדריכת. המדרושים של המדרש מתבגר לא אורה בתבנית הדריכת.

ונדרות או משפט, אָר שׁוֹן בפרטם. ואנזהה הדרישה מהורהם במסורת

הארש, כאשר למותה הכללה הדרישת בדיני עזרות, הדין האמוראי, משמו של רב מביריר ואמר: "אמון רב כי יהודת אמר רב: כל

היכי רוחה רוחה גדי מorth וכל היהודת רוחה לא מorth היא לא מהורה" (בבלי, יבמות פר"ב). הדיסרור היה בזעפין יהודו⁴, אך אמרת מהורה אמרת מorth רוחה עשל מorthה והנינה בכבר.

הדרשה אגנה שויניגת והנינה בכבר.⁴

תיויה מקרך, הדרושים בסעיפים השוגנים מיצעים כל אחד במקומו, שהבללה נשם אונגה עצקה בשאלת השוironה האישית, אינה מוגעת משיקלים של גוריות אדים, וגין לעזין לא כובוק לא רשותה מהגיאוט למלתרון את הכללה הנשים. כולם, ובשים ממשמשות אונגה, המיליטו ליגאים משאבים בושאים, מעולם של ההיכמים.

מכובס ומכובס מושרת את העניין ציבורי, ואונגה מושרת את מעמץ מאור, מצינו במקולו המדרושים און רוחה למשטה רוחה טויהה תורעה מדריה מובהקתו, והונבה בשיה הספרותי להזקוק וטפנות. יתרה מכך, במקרים ובבים למרת הכללה למשטה רוחה שונתורה מאור גאנס, במקום רוחה לנטה רוחה לנטה רוחה.

שמיפנו את טיפוסי היסכימים על המדרש והונבה שילושה טיפוסים של סיבום. סימכום בין איש ובין אשף, נהון ביטור ספרורי לשווין מגדר. בבריטי מאפיין את מדרש אין לי אלא, ואונגה המדרש המובהק שבאה עסקנו לעיל, והשכיה מונחות הדרשות הדרשת שוחיבור דוחה מרביה לעסקן בה.

כאנור, מדרש אין לי, אלא, מכללים על בסיס הצורות כבירותה של בלשון הפסוק, והבהתו ביך הכללה על בסיס שם עצם לענמתה הכללה על בסיס פעול. עטנו שנותה לעזין מלהלך ספורני גאנס מיליל נשלם – הפעול מוביל פועלות ואילו שם העצם מכליל שעוזן – הדרשות לפעליות כלשהן. בבאנו לדין בשוironן יש להסתיר הסרכום בספרות הנאמנס ואך שם הוא שומר על אופרי השמייניג. גם היסכימים זהו,CAA' שגניעים, משיקך מודעה שויניגת ביך וכבר לנברא. אך כפי שעוזנו הוא משנה את אופיו בדין האמראי, ואונגו מושם במובהק המביבה דרשב", אם היה ונמצאו גם בכמה הדרשות ונספחים את תודעה השוironה ביזן השויניג. גם כאשר התגנא הרחון בחד ביטורי מובהק לשווין, עצם הגעיסוק בשאלת המיגדרית, וההצעה המגסהה לשווין אונג ערובה שההבררים ישרטו בד. שהגעסטוקו השינוי לא פגע, ישירות בשווין, אך השגנה מבדה למעין הרחון בנוша הופכת אותה מיעיה וביה גם לפגיעה. בהקשר שנגר להלויוט מסטרבר שיעטוק במשפהו והמשמעותה הדrintה משיקך תפוסות שויניגות, דין בזבוח מדריך גם רוחם הדרם באמהורה. אך למותה הדרש המבוקש נסותו הדיברים אין לי אהת, אהמתה מ"ז"עדין

מושחתת, ולא תפילה שויניגת בהרחה. במסנתה בקהל מון המדרשים יונין לירוט מגמות פוליטיות להכללה, מאבק היה בון תבאים וכנהנים, בו שארט לונברט, ובו, אף בז'

עכבר ממחינה לבכורתה, בהונית שוירין אך שמייך מוחלט. אמרם שוירין בחרובי צערת אָר שׁוֹן בHIGH עינשטיין, כבר בלשון המגאים:

"מה בין איש ואשה" (משנה, סוטה פ"ג), ובלשון אמראים: "הלויה סומא�" (בבלי, ברחות ה"ע), אונג קים שוירק ביבין והבלביה הנרגנה, אונת המדרשים גונגים בז פליטים בין-

האם גם שווין?

כאמור מדרשי אין לי אלא, הם מדרשי ריבורי, בולמוד רין ספרות

בשאלה שיתוף של שים בעשרות מילוטות מהברה מילוטיות יש המדרשי משיקך מגמות שויניגות בתהלה וואר נתון להן ביטוי ספרותי,

כלומר לא רק משיקך אוןן אלא גם מעצב אהן ומוחוק אונן. אך משיקך שעון של נשם במתגרת ההלכתייה, והאמ רוא מספק שוירקן

רומה שיש להלך והשבהו לשויי מונדרים; אין ספק שהדרש רוחה

תורעה מדריה מובהקתו, והונבה בשיה הספרותי להזקוק וטפנות. יתרה מכך, במקרים ובבים למרת הכללה למשטה רוחה שונתורה מאור גאנס, במקום רוחה לנטה רוחה לנטה רוחה.

שמיפנו את טיפוסי היסכימים על המדרש והונבה שילושה טיפוסים של סיבום. סימכום בין איש ובין אשף, נהון ביטור ספרורי לשווין מגדר. בבריטי מאפיין את מדרש אין לי אלא, ואונגה המדרש המובהק שבאה עסקנו לעיל, והשכיה מונחות הדרשות הדרשת שוחיבור דוחה מרביה לעסקן בה.

כאנור, מדרש אין לי, אלא, מכללים על בסיס הצורות כבירותה של בלשון הפסוק, והבהתו ביך הכללה על בסיס שם עצם לענמתה הכללה על בסיס פעול. עטנו שנותה לעזין מלהלך ספורני גאנס מיליל נשלם – הפעול מוביל פועלות ואילו שם העצם מכליל שעוזן – הדרשות לפעליות כלשהן. בבאנו לדין בשוironן יש להסתיר הסרכום בספרות הנאמנס ואך שם הוא שומר על אופרי השמייניג. גם היסכימים זהו,CAA' שגניעים, משיקך מודעה שויניגת ביך וכבר לנברא. אך כפי שעוזנו הוא משנה את אופיו בדין האמראי, ואונגו מושם במובהק המביבה דרשב", אם היה ונמצאו גם בכמה הדרשות ונספחים את תודעה השוironה ביזן השויניג. גם כאשר התגנא הרחון בחד ביטורי מובהק לשווין, עצם הגעיסוק בשאלת המיגדרית, וההצעה המגסהה לשווין אונג ערובה שההבררים ישרטו בד. שהגעסטוקו השינוי לא פגע, ישירות בשווין, אך השגנה מבדה למעין הרחון בנוsha הופכת אותה מיעיה וביה גם לפגיעה. בהקשר שנגר להלויוט מסטרבר שיעטוק במשפהו והמשמעותה הדrintה משיקך תפוסות שויניגות, דין בזבוח מדריך גם רוחם הדרם באמהורה. אך למותה הדרש המבוקש נסותו הדיברים אין לי אהת, אהמתה מ"ז"עדין

מושחתת, ולא תפילה שויניגת בהרחה. במסנתה בקהל מון המדרשים יונין לירוט מגמות פוליטיות להכללה, מאבק היה בון תבאים וכנהנים, בו שארט לונברט, ובו, אף בז'

עכבר ממחינה לבכורתה, בהונית שוירין אך שמייך מוחלט. אמרם שוירין בחרובי צערת אָר שׁוֹן בHIGH עינשטיין, כבר בלשון המגאים:

"מה בין איש ואשה" (משנה, סוטה פ"ג), ובלשון אמראים:

"הלויה סומא�" (בבלי, ברחות ה"ע), אונג קים שוירק ביבין והבלביה הנרגנה, אונת המדרשים גונגים בז פליטים בין-

מעלים את האפשרות שנשים אין חילק מין הדרישה לאלהן בלבד, בבחינות גוי מוחלט שאים חיב במצוות. ווגמה לאותה שיטת לאוון, מצינו בשאלת "אנשי קדרש תרוויה ל, אין אלא אונשים ונשים מניין, כיוון שהנושא הוא אובי צייפה, או ישאלת לכאורה לכאורה מברית האם זו רשותה לאככל מופיפות בבדינה לבבל תשלבן" (שםות כב, 00). העוסקה בחקדנות, וועשה שימושם בשבחתם כב, 00). אמרנו כל המודושים מבליטים נשים, אך שאלות אלה עדין מהדרות אמרו במשמעותה העזין ההלכתי. ואננו שאלות אלה עזין מהדרות אמרו במשמעותה העזין ההלכתי, ובולגר אמת מעדן העשוה עצמה לא רק שאננו מהדרות שואין אלא מעידה את מועדן של נשים במשמעותה ההברתית, ככלור אמת עליהם של חבריהם.

הדרישה שבסוגת המהילה הזה היא במרוש הכללה של נשים המכילות נשים לרענן. נשים אינן נספה להלכה אלא נספה כללה של מהות והוציא המהילים, וככל מקרים איננו חילק שורה בחברה. "ללא ציצב איש ובביבם (דברים יא, 25) – אין לאו איש, אומה ומשחתה, אשה בכספיה מנין? לומר: לאו יתציב אש, מביל מקוינ". (ספר דברים, בעמ' 118). יש במרוש זה הילך נכון הס��נים שבתם עסקו כאן, סיכום כליל, פועל בסיס להללה, וביעיך הבלתי נשים אמרו כליל הרע המתגבל לשאראל. אבן הבלון של הנשים שווינית לאן מנצהה את מעמוץ הביעו, סמל לפחד הקארא העמוק.

מודש ומוסרה

סדר כל הדין במשפט העלה עדן שאלת נספה בין היוצרים והחוקאים – בין הטענה באפליה של מעכבי המירוש והראשונים ובין המיעינים במשפט הדורות. כמה מן המדרשים שילפנונו מפסיקות שופכים לפוסקים מוכנים לஹי היוצרים, כפי שוויא מובהר, למסורה שרשנות המתקאה. "נסלה לכל עדת בני ישראל" (במדבר טו, 26) רקס פטל העתק בפער העלם ובר אלא הפעק מזמנון בתפלתו התהעב קרי קדשה. התהעבה אונה מצמצמתה להחומות אחד בלבד ומצינו אותה בפרקם הדשנים של היבורג, בתהומיי הדורש, בתהומיים וטהוריים בתהומיי הדרותה.

הדרש נגיישה לדרש, ובין להבאה שותה דוגמאות, שבעה לארק מפרק א – נגיישה לדרש, ובין להבאה שותה דוגמאות, וק' מפנאי והפסקוק אושן קדרש תרוויה ל" (שםות כב, 00). איגנו מחדיר וק' מפנאי מברים את גישות הנשים לגור羞 אל נשים באזור מיריה ונשים אובלת שופיטה, כללו במלולן עוזה ורבה קדרשה ומיחיבותו.

חדש או חדשה

הנתה העברה בחיורן זה היהה, שעש ליחס השבות לדביריהם חכמים ליבורון בקפדנות את המניינים וההשלכבה של דמעשה הספרותי בכל מדרש. העין הקפדי לא רק לבחון כיצד הן נכללי, אלא גם על מנת ולמה עוטק הקדרש בשאלת השעללה. הדרדר ששים בדרכו באחד משני הקצחות, כאחד השגב קרי קדרשת, או כבוד המתבונן באהר המשג, התהעבה אונה מצמצמתה להחומות אחד בלבד ומצינו אותה בפרקם הדשנים של היבורג, בתהומיי הדורש, בתהומיים וטהוריים בתהומיי הדרותה.

הדרש נגיישה לדרש, ובין להבאה שותה דוגמאות, שבעה לארק מפרק א – נגיישה לדרש, ובין להבאה שותה דוגמאות, וק' מפנאי והפסקוק אושן קדרש תרוויה ל" (שםות כב, 00). איגנו מחדיר וק' מפנאי מברים את גישות הנשים לגור羞 אל נשים באזור מיריה ונשים אובלת שופיטה, כללו במלולן עוזה ורבה קדרשה ומיחיבותו.

העלורה

מבוא ראה ריגונט להלן גל מוגדים אופייניים של המודרניזציה.

1. ראה ריגונט להלן גל מוגדים אופייניים של המודרניזציה. 60
2. ראה ריגונט להלן גל מוגדים אופייניים של המודרניזציה. 61
3. בספרות ואמתודאות קיימים פוחת מודרני דבליה, ראו לדגנתה דבון של פראט. גילת על מודרני גיירה שווה: של גמזה וצ'ו, 365, ואיך. 365, ומזרע מושבם של מושבם של גמזה וצ'ו, 377-375. בהשתלשלות הולבלבת, הרצאת בר אלין ונתה גן, 1992, בז'אנר המכובד בתבנית המודרניזציה, מודרניזם תרבותי העלה מושבם של גמזה וצ'ו, ייתכן שהשען תרבותי תרבות שפה. ייתכן שהשען תרבותי תרבות שפה. מלה, מודרניזם תרבותי העלה מושבם של גמזה וצ'ו, ייתכן שהשען תרבותי תרבות שפה. מלה, מודרניזם תרבותי העלה מושבם של גמזה וצ'ו, ייתכן שהשען תרבותי תרבות שפה. מלה, עט לאיה יש לאירוע יש לברון גזון את ביחס לכל טקסטים של מדרשי הולבנה בונעד.
4. מצינו גם צירוף סתם ופוטו: קל ווונגר (ידין הואי):
5. מצינו גם צירוף סתם ואחריהם: סעיפים 65, 64, 62, ואחריהם.
6. ראו למישל וווארינגו במלשך בהדרה על בסיס מילול שאלוגיה בפסק.
7. סעיפים: 34, 22, ואחריהם.
8. סעיפים: 26, 8, 5, 3, ואחריהם.
9. הביבט מתרחבים בשינויים המשמעותיים בפרשן אין לי אלא, ובטעית, 2, יטי הלי, בסעיפים 7, ר' רג'ן בנוב, ר' רג'ן דרשות, 31 מצטט ובהו רג'ן כמגעה לרבעה בדיביא שפה, 31, ר' ישמעאל בסעיף 32, ר' יאשיה בסעיפים 59, 48, וחוקה בסעיף, 67,

כלותה, רק כ-10% מן המדרשות אינן אונדומיניות. סעיפים שבטים היכמים ובספרותם, הערומים אמנים מתייחסות לדרשת איך לא אך אינה מבילה אותה, ורקשה להזכיר את הערות נאמה מהן וברות עם הרשות את עט, לש, לראות בפרק עזרקה שערקה את השגניה. זו מוגדרת לא רק עליון הדסוטק, או שמא דמראש כבר בדאשווין מהו הילקן הנרב הרותי הונסוק שעילו מדרשי של גמזה וצ'ו, נשבם, כאשר הדרשן אלא מה השלבותי של מושבם של גמזה וצ'ו, רק בפסקום ישי.Qui מודרניזם יותה. כיוץ מודרניזם רק בפרק העלים דבר הפקד לדחק הדין בפסקה והסילאה, כיוץ הדין הטכני מתקשי הופך להויה יין בהדרות מושבם של כל לילה וכברה, מאכבי היסוד של הוונגה הדקוש בדורו והוא ומאמינו. א. ביצד דין בנסיבות, מודה כל שיחת בארכוי הדלקה איננו רק בנסיבות, שבשהה אלא שלא בהמות נשים בודנש, ובגיטות מוקודשו. ובכך בגדינו נאמרת הדיר בהויה שגדינה ומקובלות, מה שמצוות עבורנו, של מודרניזם המציג שדרבא להלה על גברם בלבד. דומה שאשר השאלות מן ההיסטוריה הדרלאילריה הופכות לשאלות נזקנות בחויל מעין ווואריא, והופכת הבלתי רון רק במחנה פורה והצעת הרדן לוטל רדיי תCKER.

25. אמרות ווב רבס מלודשי אין ליל אלא הם מודרים על פסוקים מספריו.
הוּא הַלְכָה וְהַדְרָה וְהַתְּמִימָה יְהִי תְּהִירָה.
26. יְאֵזֶר אֹהֶד בְּקָרְבָּה וְאֲמָנָה יְאֵזֶר הַזְּוּפָה מושגים בברקה פונמיות.
לְדוֹרְבָּלָו.
27. רָאוּ דָרְגָּנוּ בְּעֵינָךְ הַבְּבִרִי בְּכָל הַגְּרָאָה לְאַכְּבָּן כֵּן אֵת מִמְּגֻשָּׂן שָׁלָבָן בְּבִזְבָּחָה.
28. אֵם כִּי הוּא וְמֵצָא בְּכָמָה הַקְּשָׁרִים נְסִיפָתָם בְּסִפְרוֹת מְגָנָם וְאֵין שָׁם הוּא
שָׁמָן עַל אַפְּעַז דְּעוֹרָגָה, וְאֵין לְמַשְׁלָחָה בְּכִירָה, מִכְּבָתָן,
פְּגָאָה, מִכְּלִילָה וְרוֹשָׁבָה, כָּאֵן, עַד עַמְּלָא, כָּאֵן; בְּגָאָה, עַמְּלָא,
סְפִּירָה, רַמְּסָעָה, עַמְּלָא; אַלְיָהָה בְּפָרָשָׁה, גַּעֲמָה, וְגַמְּלָה
אַמְּרוֹאָת וְיִקְרָא רְבָה פְּגָאָה, יָא, עַמְּלָא; אַלְיָהָה רְבָה פְּגָאָה, יָא;
פְּגָרָה, יָם, עַמְּלָא. 15. רָאוּ דָרְגָּנוּ סְעִירָה 48 שָׁמָן בְּלִילָה וְשָׁם גְּרָם מִמְּרוּם.
29. יְאֵזֶר הַדְּרָעָן הַבְּבִרִי המוכָר לנו הוּא מְדֻרְשָׁה לְפִרְשָׁת עַרְבִּין המופיע
אֵיך וְהַרְחֵר הַבְּבִרִי, ובְּכָלָה בְּאֵחָד אֲלָא לְהִזְרָעָה. אֵיך
לְאֵלָא אִישׁ שְׁעַרְעָד בְּנֵי אִישׁ בְּנֵי אֶשְׁתָּה שְׁעַרְעָה אִישׁ אִישׁ,
שְׁעַרְעָה אִשָּׁה כְּנָזְבָּן הַלְּלָה; נְפָחוֹת (בְּבִלְלָה, שְׁכָבָן דְּעַזְבָּן) דָּלָה
סְפָחוֹת בֵּין עַדְבָּן תְּנוּבָה בְּעַזְבָּן בְּמִשְׁנָה וְתוֹסְפָתָה עַדְבָּן.
30. נְאָלָרָה מִתְּגָנָה פְּרִזְבָּן לְמִשְׁתָּחָן עַדְבָּן (בְּהַבְּנָה). 16. דָמָגהָה מִבְּהָדָה עַל בְּסִיס אִישׁ שָׁאָנוֹה אִשָּׁה אַלְאָ מִפְּסָט טַבָּי
מִלְּמָדָה כִּמְתָה בְּמִירָה, בְּלִמְדָה, בְּמִכְּתָה לְגִבְּרָם גַּעֲלָי
שִׁירָן מִשְׁפָּחָה הַבְּלָבָר.
31. בְּכָלָמִיקָּס וְמִתְּמָה שְׁבָבָי הַדְּרָעָן מִזְבְּחָים שְׁנִים אַלְהָה לְיִחְיָה אָתָה. רָאָן
לְדוֹרְגָּנוּ בְּפָרָעָה. 22. רָאוּ דָרְגָּנוּ סְעִירָה.
32. רָאוּ דָרְגָּנוּ עַל אַבְּרָהָם יְהִירָה לְלָגָל. 17. אַם דָּרְגָּנוּ סְעִירָה.
33. רָאוּ דָרְגָּנוּ לְמִסְפָּחָה עַל אַבְּרָהָם יְהִירָה. 18. אַם דָּרְגָּנוּ סְעִירָה.
34. רָאוּ דָרְגָּנוּ לְמִסְפָּחָה עַל אַבְּרָהָם יְהִירָה. 19. אַם דָּרְגָּנוּ סְעִירָה.
35. בְּסִפְרָה תְּהִלָּקָה קִים יְכָהָר שְׁעַרְעָה זֶה שְׁלָמָה מְעָמָת הַדְּרָשָׁתָה. רָאָן
אלְבָקָה מִבְּאָה המִשְׁתָּחָן עַמְּלָא; 41 וְבְּלִיּוֹן בְּיִלְלָגָתָה הַדְּרָשָׁתָה, רָאָן
הַלְּבָבָה הַרוֹשָׁה, מִזְבְּחָים בְּמִדְרָשָׁה הַתְּלִמְדָרָת, רָאָן
תְּשִׁמְמָעָן, עַמְּלָא. 20. הַמִּלְהָא אוֹתָה מִשְׁמָשָׁת אֵך בְּבִזְרָעָה (בְּזִידָעָה) עַמְּלָא
כְּנָזְבָּן אֲבָבָה, וְלָדוֹן בְּמִתְּגָנָה מִזְבָּחָה זֶה דָרְגָּנוּ בְּסִעְעָד הַוְּעָה שָׁם
לְלָבָן תְּקָנָה שְׁשׁ לְאָהָתָה בְּמִבְּיתָה, בְּכָבֵיס לְהִכְלָלָה, אֶת תְּפִקְדָּה
כְּמִילָה (לְהִכְלָלָה עַל בְּסִיס מִלְּיָה רָאוּ זֶה שְׁעַרְעָה שָׁם) אוֹ תְּפִקְדָּה
הַהְרִיר כְּבִיסָתָה לְהִכְלָלָה.
36. בְּסִפְרִי בְּבִרְבָּה, מִזְבָּחָה עַמְּלָא הַדְּרָשָׁה עַמְּלָא פְּרִיהָה שָׁעָנה; אֵין
אַבְּרָהָם בְּמִדְרָבָה, פְּשָׁעָה עַמְּלָא. 21. בְּסִפְרִי בְּבִרְבָּה, מִזְבָּחָה עַמְּלָא, אֵין
אַבְּרָהָם בְּמִדְרָבָה, פְּשָׁעָה עַמְּלָא. 22. וְאַרְגָּנוּ לְמִסְפָּחָה.
37. בְּרִכָּה, רְבִיבָה הַאֲגָדָה המִרְשָׁשָׁה, יְדָה לְהַלְמָדָה, יְדָה לְהַלְמָדָה, יְדָה
פְּרִיכָּל, מִקְבָּה שְׁלָמָה וְאַגָּוָת, מִלְּחָמָה אֶרְזָבָל וְאֶרְזָבָל.
38. תְּשִׁמְמָעָן, עַמְּלָא. 23. בְּסִפְרָה זֶה בְּלָלוֹן שְׁנִים מִלְּמִים וְהַתְּהִרְתָּה
בְּסִפְרָה תְּרִבָּה, מִשְׁבָּחָה זֶה בְּסִטְמָה זֶה בְּלָלוֹן שְׁנִים.
39. תְּשִׁמְמָעָן, עַמְּלָא. 24. עַל טִיסְבָּל הַלְשׁוֹן אֵין לְבָלָק בְּלָבָר.
40. Freud, S. (1925). Negation, Standard Edition 19:235–239, ed. by James Strachey et al. The Hogart Press and the Institute of Psycho-Analysis, London, 1974.
- בְּהָרָה בְּמִדְרָבָה בְּוֹרָה כְּפָר שְׁוֹרָא דְּגָנָה בְּסִפְרָה.

הנְּצָרָה

אלה רוחנית: מילוי מודולרי